

EN OVER/UNDER DU NOK KENDER:

Beretta Silver Pigeon I

Den italienske producent har lavet en af de største salgssucceser i nyere tid med tydelige aner tilbage til de allerførste våben fra midten af sidste århundrede.

Tekst og foto: Thorkild Ellerbæk

En 686 Silver Pigeon 1, som du helt sikkert kender og som du helt sikkert kender en der har. Ellers har du en selv. Et af de mest solgte haglgeværer i Danmark og det meste af den vestlige verden.

Beretta S56E er forløberen for den moderne Silver Pigeon. Og der skal kigges efter for at se forskellen: her er der dobbeltaftrækkere og en roset på bunden af pistolskæftet. Og så er der kindpude. Den lille feature er i dag meget sjælden på moderne geværer. (S56'eren udlånt af Jagthuset Kr. O. Skov, Bording).

VÅBEN: Enten er du til Beretta eller Browning. Så firkantet kan det langt hen ad vejen siges. De to mærker er de mest udbredte i Danmark – og vel også i resten af verden. Forhandlerne anslår, at det er Beretta, som topper salgslisterne. Og øverst på salgslisten er model Silver Pigeon – ofte kaldet et begyndergevær, men samtidig også det gevær, som mange beholder og skyder med resten af livet.

Beretta er en af verdens største producenter af jagtvåben (og mange andre våbentyper), og man skal ikke være mange minutter i Gardone Val Trompia i Brescia-regionen i det nordlige Italien før det står klart, hvem der dominerer i dette

centrum for italiensk våbenproduktion. Gadeskilte og byskilte kunne få en til at tro, at byen egentlig hedder Beretta, og de kæmpestore nye og gamle fabriksbygninger ligger stadig centralt i industribyen.

Der kører 1.500 forskellige våben igennem maskinerne og værkstederne på fabrikken, og de eksporteres til stort set hele verden. Det ER stort, og det har i visse perioder også være Berettas akilleshæl. Med den indflydelse og nærmest dominans på markedet skal Beretta holde tungen lige i munden og levere kvalitet hele tiden.

Rundt omkring i regionen ligger rigtig mange af de andre italienske producenter som bl.a. F.A.I.R., Fabarm, to Rizini-fabrikker, Perazzi, Fausti og Caesar Guerini. De er ikke i samme størrelse, men nogle af dem æder sig lige så stille ind på markedet, og nogle af dem leverer i dag samme kvalitet til samme priser som Beretta, hvilket er interessant for os, som skal købe nye geværer. Udvalget har ikke været større i mange år.

Der har været våbenproduktion i Gardone Val Trompia siden 1300-1400 tallet, og forløberen for Beretta var Bartolomeo, som i 1791 blev afløst af Pietro – den første med efternavnet Beretta. Siden gik det stærkt, og diverse krige og konflikter verden over gav gode ordrebøger hos firmaet, som for alvor fik øjnene op for geværer til jagt i begyndelsen af 1900-tallet. Siden har firmaet udviklet sig til en koncern, som i dag også producerer bl.a. Sako og Tikka-rifler.

Bunden af baskylen på den gamle 56'er. Det siges, at det er håndgraveret. Jeg er nu ikke helt overbevist. I hvert fald er der noget, som er stemplet ind på gammeldags facon.

Beretta 686 Silver Pigeon 1

Vejledende pris: 18.499 kroner

Importør: Normark A/S

Testgeværer udlånt af Normark og Jagthuset Kr. O. Skov

Jagt og krig følges ad

Jagtvåben-produktionen fulgtes sideløbende med den store produktion af våben til krigsbrug. Et stort gennembrud kom, da den geniale, selv lærte bøssebøsser og konstruktør Tullio Marongoni grøn af misundelse over John Moses Brownings opfindelse af over/underen B25 kastede alt ind i at lave en italiensk konkurrent til belgieren.

I den synlige del af maskinrummet er der forskel på den nye til højre og den gamle. Spændstængerne er rykket ud i siderne på baskylen. Det betyder bl.a. at der er mindre risiko for at skidt sætter sig i mekanikken.

Med ham i spidsen blev Berettas svar på B25'eren den såkaldte Sovraposto – en over/under, som den dag i dag er ophavet til den 686 Silver Pigeon, jeg tester i denne måned.

Den første serieproducerede over/under blev lanceret i 1956 med den såkaldte S-serie. Siden er den del af produktionen gået stærkt, og i dag er det helt automatiske CNC-styrede maskiner, som nærmest "sprøjter" over/underere ud til markedet.

Kigger man nærmere på en gammel S-model, er der mange lighedspunkter til de nyeste 686 og 690-modeller. Låsen er bygget på nogenlunde samme måde, og udviklingen har gjort, at den enkle konstruktion i dag overlever, uden at Beretta egentlig tænker på at ændre ved det forhold. Da model 690 kom på markedet, forlød det, at den skulle afløse 686-modellerne, men den tanke er vist opgivet indtil videre på grund af bl.a. succesen med Silver Pigeon.

Når Silver Pigeon har opnået en næsten ikonisk status, skulle man tro, det var en model med hundrede år på bagen, men fakta er, at den første model kom i 1994. Forløberne fra S55 over 680-serien (inklusive den berømte 682 sporter), 687'erne og diverse variationer er så identiske med Silver Pigeon, at det egentlig bare er navnet, der er forskellen.

Når de to udgavers løbssæt ligger ved siden af hinanden, er linjen fra 50'erne op til 2018 helt tydelig. Konstruktionen er næsten 100 procent identisk og det er kun noget stål, som er blevet skåret væk i den nye for at låsen har kunnet reduceres i bl.a. højden.

Teknisk set bygges der videre på den såkaldte triggerplate bokslås, hvor mekanikken ligger tæt på bunden (trigger plate). Det er faktisk en gammel engelsk opfindelse (John Dickson i slut 1800-tallet), men er nu ved at være standard (i forskellige variationer) på de fleste over/underere. Det er gennemprøvet og meget stabilt. Det er en lås med skruefjedre, som (hos Beretta) samtidig aktiverer ejektoren. >

Baskylen på den moderne Silver Pigeon er lasergraveret med klassisk scroll. En del modeller har jagtmotiver og det er ikke alle årgange, der bliver kønnerne af det. Maskingraverede fugle har en tendens til at ligne tvivlsomme udgaver af de forskellige arter.

Beretta har fået styr på lasergraveringerne – også på de billige udgaver. Bunden er igen med klassisk mønster og så Beretta våben-skjoldet, som har mange hundrede år på bagen.

Ser man den gamle S56 baskyle tæt på er ligheden slående. Samme opbygning, dog med en smule mere højde end i dag. Graveringen på denne gamle skyder har ikke undgået slid efter mange år i hænderne på måske flere jægere.

► Teknikken er inerti-styret, hvor det er rekyl, som spænder hanen til skud nummer to. Jeg har dog hørt, at der kan der være problemer med at aktivere andet skud, hvis man bruger de meget let ladede SubSonic patroner.

En 686 Silver Pigeon 1, som den hedder i 2018, er kendetegnet ved at være uden store dikkedarer, og det er selvfølgelig derfor, at den holder sig i den billigere ende, hvor de fleste kan få nyt våbenkøb til at hænge sammen med husholdningsbudgettet.

Standard på den gode måde

I standardudgaven med 71 cm. løb vejer den 3.2 kilo, og det er så meget standard, som det kan være for en jagtudgave af en over/under. Der er en meget god balance, og med gummi-bagkappe vil den kunne bruges af de fleste lige fra hylden. Vær dog opmærksom på, at der i dag er flere forhandlere, som har den med længere skæfte (op til 40 cm.) for at de langarmede også kan bruge den fra hylden. Der kan også vælges forskellige længder på løbet.

Men ellers er cast og drop så gennemprøvet, at det er sjældent, en køber skal have noget ændret. Med en seks millimeter ventileret sigteskinne og løbsvælger i sikringsknappen er der heller ikke her meget, der adskiller den fra standarden.

Det er rart, når man køber et nyt gevær, at det også kan bruges samme dag. Det var også min erfaring på skydebanen, hvor det overraskede mig, hvor let jeg havde det med at skyde til (og ramme) lerduerne. Da jeg er lidt under gennemsnitshøjden for voksne danskere, har jeg ofte "problemer" med geværer lige fra hylden. De er for det meste en centimeter for lange i

skæftet, men sådan føltes det ikke her. Aftræk og balance lige foran hovedbolten gør også sit til, at den er behagelig at skyde med.

2018 er en god årgang

Jeg har testet Silver Pigeon i mange udgaver lige fra kassen, og der har været eksempler, som efter min mening ikke har levet helt op til de forventninger, vi har til en Beretta. Men i 2018-udgaven er det svært at finde noget at sætte fingeren på. Den lukker tæt, men ikke for fast, og toplukkenøglen falder næsten helt på plads. Aftrækket er stillet lige der, hvor de fleste gerne vil have det.

Baskylen er lys med "klassisk" gravering, hvilket jeg synes er pænere end de såkaldte jagtgraveringer, hvor fasaner, snepper og ænder flakser hen over siden i mere eller mindre velliggende udgaver. Udførelsen ligger over, hvad jeg har set tidligere. Der er ikke overpyntet nogen steder.

Det samme kan siges om skæftet i tyrkisk valnød. Kig lidt på forskellige geværer, hvis udseendet på skæftet har betydning. Det kan lade sig gøre at finde skæfter med rimeligt pæne tegninger. Men det er ikke luksusgrade og skal heller ikke være det. Skæftetræet er ofte de billigere Berettaers svaghed. Netskæringerne på pi-

Thorkild Ellerbæk mener:

Berettas Silver Pigeon er i sin prisklasse gået hen og blevet en klassiker. På godt og ondt vil jeg sige.

Jeg har i tidens løb skudt med de fleste af Berettas haglgeværer lige fra luksus-udgaverne SO5 og Giubileo til de mest skrabede udgaver af netop Silver Pigeon, og jeg kan godt forstå forkærligheden for sidstnævnte. Det er et gevær, som er udviklet meget og alligevel bygger på stort set samme lås og konstruktion, som da det kom frem. Alene det indikerer, at det er noget, der virker.

Det er et driftssikkert gevær med mange tusinde skud i levetiden, hvor de skal have set megen skydning, før bøsse mageren skal ind over. Når der er problemer med en ny Silver Pigeon, er det undtagelsen og "fejlen" skal helt sikkert findes i den meget store produktion.

Jeg vil sige, at der har været perioder, hvor Silver Pigeon'en afslørede, at Beretta er en meget stor producent, så i nogle årgange har jeg set finish og skæftetræ, som ikke lever op til konkurrenternes standardudgaver. Jeg har set graveringer, som bestemt ikke var kønne, og jeg har set skæftetræ, som mere lignende dansk gran end tyrkisk valnød. Det skal så siges, at den sidste nye, som jeg her har haft i hænderne viser, at det kan lade sig gøre at levere varen fra Beretta. Med en produktion på over 1.500 våben om dagen vil der være mindre heldige sendinger fra samlebåndet i Gardone. Jo større produktioner, jo større risiko for en lidt dårlig produktion en gang imellem. Det gælder for våben, som det gælder for biler og vaskemaskiner.

stolskæfte og forskæfte står lige tilpas skarpt. Samlingerne mellem stål og metal er også, hvad man må forvente til prisen.

En ny Silver Pigeon kommer med fem Optima Chokes. Vær opmærksom på, at der er en fuld choke i kassen, som ingen bør bruge til de kraftige stålhaglpatroner, der er på mode lige nu. Det kan selv et moderne gevær ikke holde til i længden. Kammerlængden er 76 millimeter, så der er plads til ekstra power for dem, der synes, at det er nødvendigt.

Man kunne godt få den fornemmelse, at Beretta – og ikke mindst Silver Pigeon – er det eneste valg på hylden i prisklassen. Men efterhånden er der en del andre, som ligger i den prisklasse, vi snakker om her. Selvfølgelig de billigere udgaver af Browning, men en del andre italienske producenter blander sig. Det er lige nu Caesar Guerini, som efter min mening er en værdig konkurrent til de to store, men ellers er det geværer fra F.A.I.R., Rizzini og Jaguar-gruppens egne udgaver fra bl.a. F.A.I.R.

Det skal med, at der står mange nye Silver Pigeons på hylderne, som ikke er 2018-udgaver. Der er også versioner som ultra light, sportere og mere luksusprægede, som har koblet f.eks. 2 eller 3 på navnet. Indeni er de identiske. De fleste steder vil man også kunne finde en 20'er med samme specifikationer.

thorkild@ellerbaek.eu

Bøssebager Allan Andersen, Hubertushuset mener:

Beretta Silver Pigeon er "grundstenen" i de almindelige Berettaer, hvor de fleste af modellerne er identisk opbygget – bare med andre graveringer. Det er en meget solid skyder, der er forkromet indvendigt i løbene og på baskylen. Dette er med til at sikre en høj korrosionsmodstand. Det er en meget populær skyder, og det er ikke uden grund, at Beretta er et af de tre navne, der altid bliver nævnt. De er generelt vellavede, men har naturligvis som alle andre våben svagheder. Der er i systemet nogle små fjedre, som er lidt skrøbelige, hvis de udsættes for fugt (rust). Samtidig skal man være opmærksom på skæftet lige bag sikringen (ved tangen), da der efter meget brug kan opstå småskader i overfaldet af skæftet, hvis der ikke er et lille mellemrum. Til gengæld har geværet nogle af markedets bedste slagstifter, som jeg ekstremt sjældent har været nødt til at skifte. Generelt er der dog tale om en rigtig god skyder, der – hvis den behandles ordentligt – kan holde i rigtig mange år. Jeg har selv skudt med en i over 15 år, og det er fortsat den, der bliver hevet ud af skabet hver gang.

